

OPINIO

AQR-IREA, UNIVERSITAT DE
BARCELONA

– 11 febrer 2018 2.00 h

Sobre les pensions i la vida laboral

Sobre les pensions i la vida laboral PEP DUIXANS

RAÜL RAMOS –

AQR-IREA, UNIVERSITAT DE BARCELONA

En un context en què el nombre de pensionistes

Segons
l'Enquesta
Financera
de les
Famílies re-
alitzada pel
Banc
d'Espanya
l'any 2014
només el
26,1% de les
llars dis-
posen d'al-
gun pla de
pensions

creix mes rere mes i ja s'apropa als 6 milions de jubilats per al conjunt de l'estat, qualsevol declaració política sobre aquest tema té un clar impacte sobre l'opinió pública i genera un debat important sobre qui es beneficiarà i qui sortirà perjudicat per la nova reforma. La darrera intervenció de la ministra d'Ocupació, Fátima Báñez, en què plantejava la possibilitat que els treballadors poguessin ampliar de manera voluntària el període de càlcul de la pensió per tal de minimitzar l'impacte negatiu d'alguns anys finals amb baixes cotitzacions, entraria dins aquesta categoria.

Sense entrar a valorar si la manera d'anunciar la mesura (en un programa de televisió i

de manera imprecisa) és la més adequada, el que és cert és que es pretén donar resposta a una situació que tots coincidiríem a qualificar d'injusta. A diferència del que passava quan es va posar en marxa el sistema de pensions actuals, en què un treballador desenvolupava la pràctica totalitat de la seva activitat laboral amb la mateixa empresa i, per tant, quan es jubilava era quan gaudia d'uns majors salaris ja que aquests augmenten amb l'antiguitat, avui en dia la situació és ben diferent. La rotació entre empreses i llocs de treball és molt superior i si tens la

mala sort que al final de la vida laboral perds la feina, el sistema actual penalitza de manera molt important el càlcul de la pensió. En aquest sentit, és important recordar que el nostre sistema de pensions és contributiu (com més s'ha contribuït, major és la pensió) i, per tant, poder ampliar el període de referència ajuda que la pensió que s'ha de rebre estigui molt més en línia amb les contribucions realitzades al sistema. De fet, les darreres reformes ja avançaven en aquesta direcció, ja que a l'augmentar el període de referència pel càlcul de la pensió des dels 15 anys fins als 25 anys de manera progressiva (actualment són els 21 anys immediatament anteriors) s'aconsegueix un major equilibri entre les aportacions realitzades i les quantitats rebudes.

Ara bé, tot i els ajustos realitzats, aquests s'han mostrat com a insuficients fins al moment. Encara s'ha d'encetar un debat més ampli que, tot i el cost polític que pugui representar per al partit al govern, faci possible reformar el sistema de manera que es garanteixi la seva sostenibilitat tot fent possible que els pensionistes tinguin recursos suficients però sense que s'hagin d'aportar recursos d'altres partides que també tenen una importància cabdal per al benestar de la nostra societat com són l'educació o la sanitat. De la mateixa manera, tot i que fa temps que s'intenta promoure que la pensió pública es complementi amb un pla de pensions privat (ja sigui individual o d'empresa), la xifra de llars que disposen d'aquests plans és encara molt baixa: segons l'Enquesta Financera de les Famílies realitzada pel Banc d'Espanya l'any 2014 només el 26,1% de les llars disposen d'algun pla de pensions i el valor mitjà del capital acumulat és de

10.000 €.

ENLLAÇOS RELACIONATS

Canal: L'Econòmic - El setmanari

PUBLICAT A

L'ECONÒMIC 11-02-2018, Pàgina 22